

Autorka vzala za základ srovnávací úvahy kanonické texty První knihy královské a Druhé kronik a relevantní pasáž z 27. súry Koránu (Mravenci). Literárně elegantním, osobním stylem shrnula biblické a koránové verze příběhu, přičemž vytkla zásadní body k interpretaci v rámci židovské, křesťanské a muslimské tradice:

Při srovnání biblických pasáží vzala v úvahu kritiku pramenů a také interpretační škálu soudobého bádání, od politických důrazů, přes mudroslovné, psychologizující a genderové. Interpretační linie krátce charakterizovala a zaujala k nim vlastní stanovisko, preferující světské a diplomatické vyznění textu. Ve zvláštních odstavcích se dotkla debatovaných témat jako královniny hádanky, trůn, konverze, a také překladových obtíží typu mašqír či ašeré anšéchéá. Samostatné kratší kapitoly věnovala otázce historicity královny ze Sáby a několika typickým interpretačním liniím, jako ekleziologickému symbolu Isidora ze Sevilly, předkřesťanskému proroctví o dřevu kříže, či mystickému obrazu duše hledající Boha u súfijského mystika Rúmiho.

Autorka použila primární zdroje: hebrejský Tanach, Septuagintu, arabský Korán, arabské verze Příběhů o prorocích. Při jejich vyhodnocení pracovala s kvalitní odbornou literaturou, komentářovou i monografickou. Většinu titulů z obsáhlého seznamu literatury cituje v textu práce.

Kapitoly práce jsou obsahově i rozsahem vyvážené (8-9-5-4 stran). Úvod dostatečně otevírá téma v jeho kanonické i apokryfní podobě a klade si za cíl shrnout tradiční i netradiční přístupy k tématu královny ze Sáby. Ve stručném závěru autorka shrnuje základní záměry kanonických textů: obdiv k Šalomounovi a jeho Bohu (Starý zákon), obrácení pohanky (Korán), poukazuje na lidové motivy apokryfů a jejich anekdotický charakter (trůn, skleněná podlaha). Proti ekleziologické či mystické interpretaci vztahu královny a Šalomouna se přiklání k centrální myšlence respektu k druhému a náboženské tolerance.

Autorka si téma sama navrhla, po dohodnutém zadání pracovala zcela samostatně, dohledávala si literaturu. Pravidelně posílala kapitoly k recenzi. Její přístup k badatelské práci je velmi odpovědný. Samostatnost je patrná i na hodnocení literatury a formulaci vlastních postojů.